

l'esmena a la totalitat, presentada pel Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana.

Votarem ara el punt 6 de l'ordre del dia, senyories, que és la validació o derogació del Decret llei 16/2020, de 13 de novembre, del Consell, per a l'habilitació del Finival del Fons Valencià de Resiliència davant la situació derivada de la COVID-19, registre d'entrada 25.797.

S'han expressat 26 vots favorables telemàticament, 2 en contra i zero abstencions.

Senyories, comença la votació. 63 vots favorables que, sumats als 26, fan un total de 89 vots favorables. 8 vots en contra que, sumats als 2 telemàtics, fan un total de 10 vots en contra. Queda...

Ara, senyories, anem a preguntar a algun grup parlamentari si sol·licita la tramitació com a projecte de llei. El Grup Parlamentari Popular, també Vox, demanen la tramitació com a projecte de llei. Per tant, anem a passar a la votació sobre la tramitació del decret que acabem de validar com a projecte de llei. S'han expressat 3 vots a favor telemàticament, 25 en contra i zero abstencions. Senyories, comença la votació. Senyories, s'han expressat 26 vots favorables a la tramitació com a projecte de llei que, sumats als 3 telemàtics, fan un total de 29. 45 vots contraris que, sumats als 25, fan un total de 70. I zero abstencions. Per tant, comuniquem al Consell que s'ha validat el decret llei i ja és plenament en vigor.

Passem, senyories, al punt número 7 de l'ordre del dia, que és la validació o derogació del Decret llei 17/2020, del Consell, d'aprovació de mesures per l'esforç realitzat pel personal del Sistema Valencià de Salut i del Sistema Públic Valencià de Serveis Socials durant l'estat d'alarma per la COVID-19, declarat pel Real decret 463/2020, registre d'entrada 25.798.

Senyories, s'han expressat 25 vots favorables telemàticament, 3 vots en contra, zero abstencions.

Comença la votació. Senyories, 45 vots favorables que, sumats als 25, fan un total de 70. 26 vots contraris que, sumats als 3, fan un total de 29 vots contrari. Queda aprovat el decret llei.

Ara el que pertoca és preguntar si algun grup parlamentari vol que es tramite com a projecte de llei. El Grup Parlamentari Popular ho demana. El Grup Vox també. Doncs anem a votar, senyories.

Anem a votar si es tramita el Decret llei 17/2020 com a projecte de llei. S'han expressat 7 vots favorables i 21 vots en contra de forma telemàtica.

Senyories, comença la votació. Senyories, s'han expressat 40 vots favorables que, sumats als 7, fan un total de 47 vots favorables a la seua tramitació com a projecte de llei. 31 vots en contra que, sumats als 21, fan un total de 52 vots en contra. I zero abstencions. Per tant, comuniquem al Consell que s'ha validat el decret llei.

Senyories, i amb esta última votació acabem l'apassionant mon de les votacions parlamentàries (*rialles*) i entrem a un

altre mon especialment significatiu en el control parlamentari, que són les preguntes de control al Consell. És l'últim punt de l'ordre del dia, que és el punt número 12.

Preguntes

El senyor president de les Corts Valencianes:

En primer lloc, senyories, començarem amb la pregunta que formularà la il·lustre diputada María José Català Verdet, en nom del Grup Parlamentari Popular, al vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, sobre l'augment de les ocupacions il·legals.

Senyories, escoltarem les preguntes i escoltarem les respostes amb l'oportú silenci.

Done la paraula a il·lustre diputada María José Català. Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Català Verdet:

Gràcies, president.

Señor Dalmau, yo ya sé que a usted lo de los datos oficiales no le va mucho, y mucho menos lo de los informes de los técnicos. Discúlpeme si me dirijo a usted con datos oficiales, datos publicados por el ministerio del gobierno, y que dicen que efectivamente los primeros seis meses del año 2020 han habido 566 ocupaciones ilegales en la Comunidad Valenciana, eso representa un 14,1 % más respecto del primer semestre del año pasado, y 9 puntos por encima de la media nacional.

Ante esta situación: cuál es la opinión del vicepresidente del Consell. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Li done la paraula al vicepresident segon del Consell.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Senyora diputada, en primer lloc, me sorprèn esta classe de preguntes, no? Jo vinc de la Universitat...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

...que les preguntes són per a controlar l'acció del govern, i resulta que vosté me pregunta la meua opinió sobre una cosa que no correspon a la meua matèria. És una meravella, a mi m'halaga que vosté em pregunte la meua opinió.

Pues li vaig a dir la meua opinió, encara que la té escrita en molts periòdics, en llibres, etcètera. La meua opinió és que vostés estan fent demagògia amb les polítiques d'habitatge, estan fent demagògia amb l'ocupació, la meua opinió és que a vostés no els importen les persones, vostés no es preocupen per les persones.

Per tant, volia saber la meua opinió, esta és la meua opinió. Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, vicepresident.

Continuarà formulant la pregunta la il·lustre diputada, quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyor president.

Pues mire, señor Dalmau, para no ser materia de su competencia, bien que usted paraliza un desalojo de un ocupa condenado por robo con violencia y homicidio en la ciudad de Valencia. (*Protestes*) Fijese, para no ser su competencia, manda usted a dos altos cargos a paralizar un lanzamiento judicial. Eso para no ser su competencia. Fijese que curioso. Hace usted las cosas como si usted pudiera estar por encima, como si estuviera por encima de todo, del juzgado y de la ley.

Fijese, usted, que es profesor de Derecho Constitucional, ¿no se acuerda de aquel principio general del derecho de la proscripción de la arbitrariedad? ¿Qué ha pasado con lo que usted hacía a dedo? Usted, ¿qué pasa con los desalojos? ¿Los para a dedo también, como da las ayudas y las subvenciones a dedo?

Es usted una especie de rey Midas, dese, párese. O sea, usted da las subvenciones a dedo, a los favoritos de Midas le da las subvenciones, y usted paraliza los desahucios en función de lo que a usted le da la gana.

Mire, tiene que haber un criterio y usted tiene que trabajar más, por aquello que ustedes decían, fijese, de la emergencia habitacional. Porque lo han convertido ustedes en la urgencia clientelar. ¿Sabe cómo va su presupuesto? Pues mire, es una especie de *black friday* su presupuesto, todo máquetin y mucho descuento.

Ha ejecutado a 30 de septiembre un 8 %, quitando la estructura, los salarios, las cuestiones que tiene usted que pagar. Claro, está usted más preocupado por los «benirraros» y por

la reforma del palacete, que, por aquello de la emergencia habitacional, fijese, Podemos.

Solo han dado el 21 % de las ayudas para emergencia habitacional, señor Dalmau. ¿Cuánto dan los municipios para financiar políticas locales de vivienda social? Pues de un millón de euros presupuestado para este año, cero a fecha de septiembre, según la Intervención.

Para el fomento de vivienda ¿sabe cuánto ha ejecutado? Cero. El plan de fomento del alquiler, un 28 %. Y, oiga, a mí no me sorprende nada de usted. Claro, si le asesora la señora María Oliver, que en cuatro años en el Ayuntamiento de Valencia hizo cero viviendas públicas, pues claro, a este ritmo vamos en su *conselleria*.

Pero a mí me preocupa mucho más la arbitrariedad, me preocupa que usted haga lo que le dé la gana, me preocupa que pare los desahucios que a usted le dé la gana, me preocupa que no se preocupe por la emergencia habitacional. Me preocupa que usted dé las subvenciones a quien le la gana. Me preocupa que usted se dedique a hacer esto en un gobierno valenciano, un gobierno valenciano, señor Dalmau, que tiene que ser bastante más serio.

¿Para esto han venido ustedes al gobierno? ¿Para hacer esta forma de rey Midas, de hago lo que quiero y estoy por encima de la ley? No, señor Dalmau, pare usted las ocupaciones ilegales. También recordaré que hay un artículo de la Constitución, el artículo 33, que reconoce el derecho a la propiedad privada. Me imagino que eso también se lo sabe usted. No haga usted de la arbitrariedad su eslogan, porque a usted le pagan los valencianos para cumplir la ley, ni para saltársela ni para dar ayudas a sus amigos. Así que, haga lo que le toca, y siga consejo de la señora Bravo: quien no aporta, que se aparte. Apártese usted. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el vicepresident segon del Consell.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Senyora Català, per mi és un honor que el Partit Popular diga ací, en les Corts Valencianes, que jo em preocupe perquè no hi haja desnonaments. Eixe és el millor honor que m'han fet mai ací, en les Corts Valencianes. Perquè vostés desnonaven, vostés tiraven la gent de la seua casa. Vosté sap quant van arribar el parc públic de la Generalitat a ser en el marc quan vostés governaven? 45.000 cases. Sap quantes cases van vendre vostés, van vendre als fons voltor, van privatitzar? Hui en dia en tenim només 14.000. Vostés es preocupen pel capital, nosaltres ens preocupem per les persones.

I vosté ho ha dit clarament. Vostés es preocupen per l'article que parla de la propietat, perquè m'ha citat directament l'article 33, i vostés s'obliden de l'article 15: el dret a la vida i a la dignitat. S'obliden de l'article 47: el dret a tindre un

habitatge digne. Perquè al Partit Popular no li interessa que les persones tinguen habitatge digne.

Sap vosté quants habitatges hi ha al País Valencià? Segurament no ho sap, perquè mai s'han preocupat. Mire, tenim més de tres milions d'habitatges al País Valencià. Sap vosté quants estan buits? 505.000. Repetisc, perquè a la millor no ho acaben d'entendre, 505.000 habitatges al País Valencià estan buits. La gent no entra a una casa a viure perquè no té res a fer eixe dia. La gent entra a una casa a viure, senyora Catalá, perquè no tenen un lloc, perquè no un lloguer social, perquè no tenen un lloc on poder dormir eixa nit. Vosté no ho sap, tots vostés cobren bé, viuen bé, però hi ha molta gent patint pel carrer, (*veus*) hi ha molta gent patint al carrer, que no tenen on dormir. I vostés es preocupen pels fons voltor, vostés es preocupen per la gent que desnona. Nosaltres ens preocupem per les persones. (*Veus*)

Dit açò, he de dir-los que el problema és d'habitatge buit, senyora Catalá, el problema és que hem de buscar les formes perquè l'habitatge buit isca al mercat. I estem fent-ho. Vostés saben que estem des del primer dia treballant perquè els habitatges buits isquen i siguen habitables, perquè no podem tindre en el País Valencià mig milió de cases buides i tenim gent dormint al carrer, tenim gent que no té on poder dormir esta nit. Això no ho podem fer.

I per això estem ampliant mesures de foment perquè els habitatges isquen al mercat i puguen ser habitats. Per això estem donant totes les ajudes possibles per al lloguer. Sap vosté que hem donat tres voltes més ajudes que vostés van donar durant la seua època de govern? Això ho sabien vostés? Ajudes al lloguer. Vosté s'ha enterat que este dilluns passat vam atorgar totes les ajudes al lloguer, totes, eh, que mos van demanar per a la COVID-19, és a dir, totes, és a dir, no s'ha quedat una sola família que mos ha demanat una ajuda al lloguer per la COVID-19 i que reunia els requisits sense la seua ajuda.

Això és el que fa el Botànic, mirar i vetlar per les persones.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, vicepresident.

Passem a la següent pregunta, la número 504, que formula l'il·lustre diputat José Ciscar Bolufer. (*Veus*)

El senyor Ciscar Bolufer:

Gràcies, senyor president.

Senyora *consellera*, 3 pabellones de hospitalització, 1.300 camas, 4.000 pacients atesos en quaranta dies, una plantilla de més de mil persones, 16 camas UCI, 5 ecógrafos portàtils, hasta 200 altas diàries, 7 sessions clíniques, 5 ensayos clínics, 4 publicacions científicas aceptadas y 6 en curso. Como diría Sabina, pongamos que hablo de Madrid, del hospital de Ifema. Hoy nadie discute que ese hospital es un modelo de éxito y, como tal, será recordado.

Y, ¿cómo se valoran nuestros hospitales de campaña? Pues, yo creo que ya pocos dudan que por todo lo contrario, como un modelo de fracaso en la gestión de la pandemia, algo que incluso admiten en privado en su propio gobierno. A estas alturas, ya son muchas las evidencias. Por ello que su secretario autonómico de emergencias diga que el tiempo les ha dado la razón en los hospitales de campaña, me recuerda a los vendedores de crecepelo de los westerns del cine clásico, esos que llegaban a un pueblo, lanzaban su perorata, cogían el carro y se iban antes de que se descubriese el engaño.

Por eso, le tengo que preguntar, señora *consellera*, ¿de verdad están orgullosos ustedes de la gestión de los hospitales de campaña?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència la vicepresidenta primera de les Corts Valencianes, senyora María José Salvador Rubert*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorable *consellera* de justícia per a donar resposta a la pregunta formulada.

Espere un segon, *consellera*, que ve Concha. (*Se sent una veu que diu: «¡Ah! Sí, sí!»*)

Quan vullga, senyoria.

La senyora consellera de Justícia, Interior i Administració Pública:

Gràcies, presidenta.

Mire, señor Ciscar, se lo he dicho muchas veces, pero yo se lo vuelvo a repetir. Sí, nos sentimos satisfechos de la gestión que la Agencia de Seguridad y Respuesta a las Emergencias hizo y está haciendo durante toda la pandemia. Y, por supuesto, consideramos que fue una buena decisión poner en marcha los hospitales modulares para apoyar al sistema sanitario.

Mire, señor Ciscar le voy a recordar solamente unos datos de finales de marzo. A finales de marzo, de las 8.952 camas hospitalarias de la red pública valenciana, estaban solo libres 2.700 camas. Eran unos momentos en que el número de hospitalizados cada semana se multiplicaba por tres. Usted sigue cuestionando la puesta en marcha de esas infraestructuras, pero, desde la agencia de seguridad, aportamos al sistema sanitario de salud 1.000 camas que, ¿sabe qué permitieron? Por una parte, evitar colapsos y, en segundo lugar, que la desescalada, además, fuera posible, gracias a tener esa capacidad sanitaria.

Y le vuelvo a repetir otra cosa que se la he dicho muchas veces, señor Ciscar, la mejor noticia fue que no se ocuparan esos por enfermos, por gente que se moría. Esa es la mejor noticia, señor Ciscar.

Gracias. (*Aplaudiments*)